

handlet ogsaa med Vekselererne, er tiltraadt af disse, idet man ikke mener, at denne Formulering gaar deres Interesse for nær.

I § 4 findes Regler om Bankers Oprettelse og om Bankers Sammenslutning, om Filialers Oprettelse og den Slags Ting, hvorved man har aabnet en Adgang til at forebygge en mindre heldig Udvikling og Udstrækning af Filialers Dannelse til Skade for lokale Banker, som maatte bestaa, og som i øvrigt vilde være i Stand til at varetage de pengelige Interesser paa det paa-gældende Omraade.

Ved § 6 søger man Reglerne om Indbetaling af Aktiekapital skærpet, hvad der formentlig vil være rimeligt, idet det maa anses for naturligt og sundt, at de, der tegner Aktier i et Aktieselskab, ogsaa er forpligtede til at indbetale Kapitalen, i alt Fald indenfor den meget rimelige Frist, som foreslaas.

§ 7 indeholder Bestemmelser vedrørende Bankernes Adgang til at paatage sig Garantier, ligesom Bankernes Gældsforpligtelser er søgt stillet i et passende Forhold til Bankernes Egenkapital. Det bestemmes, at de samlede Garantiforpligtelser, bortset fra almindelige Remboursforretninger og fra Garantier, der er sikret ved tilsvarende Indskud i Banken, og deslige, ikke maa overstige 75 pCt. af Aktiekapitalen med Tillæg af Reservefond og dermed ligestillede Fonds — et Omraade, hvor Erfaringen har vist, at det var særdeles paakrævet, at man havde fastere Regler end tidligere.

Med Hensyn til et Spørgsmaal, der har været meget fremme i den offentlige Diskussion, nemlig Repræsentantskabsmedlemmernes Underskrift paa Regnskaberne, har man i § 8 søgt at give en klar Regel for, hvad en saadan Underskrift betyder, og at sikre Befolkningen, at man ved, hvad den betyder. Naar et Repræsentantskab underskriver et Regnskab, skal det af Paategningen fremgaa, i hvilket Omfang Repræsentantskabet har prøvet Regnskabs Rigtighed.

I § 9 findes flere Regler til Forebyggelse af saadanne Misbrug, som man har Erfaring for med Hensyn til Laan til Slægtninge, til Direktørers og Funktionærers Spekulationer og privat Forretningsvirksomhed og om Bankers Tilsyn med Foretagender, som finansieres af vedkommende Bank. Desuden er det foreskrevet, at en Bankrevisor kun med Bankinspektørens Samtykke kan have Laan i den Bank, i hvilken han er Revisor.

I § 11 vil man finde Likviditetsreglerne i den nugældende Banklov nærmere udformet; der er samtidig givet nærmere Forskrifter om Kassebeholdningens Mindste-

beløb afpasset efter forskellige Grupper af Banker. I Banker med en Aktiekapital, der overstiger henholdsvis 20 og 5 Mill. Kr., skal Kassebeholdningen svare til henholdsvis 3 og 2 pCt. af Bankens Gældsforpligtelser, i Banker med mindre Aktiekapital end 5 Mill. Kr. til 1 pCt.

§ 12 indeholder Regler, som ligeledes griber ind paa et Omraade, hvor mange skæbnesvangre Fejl er begaaet, nemlig med Hensyn til at binde Bankernes Midler i for store Privatengagementer eller ved særlig Anbringelse i faste Ejendomme, store Aktieposter og deslige. Hovedpunktet er, at en Bank ikke maa yde en enkelt Kunde Kredit eller paatage sig Garantiforpligtelser for den paagældende til et saa stort Beløb, at Bankens samlede Tilgodehavende hos og Forpligtelser for vedkommende overstiger 35 pCt. af Bankens Aktiekapital med Tillæg af Reservefond og dermed ligestillede Fonds.

I § 13 gives en Forskrift angaaende Oparbejdelse af en Reservefond. Tilstedeværelsen af en betydelig Reservefond skulde egentlig anses for at være en ganske selvfølgelig Nødvendighed for en Bank, men det har vist sig, at det ikke altid har været efterlevet, og at det maa anses for nødvendigt at fastslaa noget saadant i Loven. Der findes i samme Paragraf en Bestemmelse om, at Bankinspektøren skal have Adgang til at afgøre, hvorvidt der maa udbetales Udbytte, hvis en Bank ved Regnskabsopgørelsen ikke har foretaget de Afskrivninger, som Bankinspektøren efter en Undersøgelse har meddelt, at han finder paakrævet. Jeg ved, at der er nogen Misstemning mod den Form, som den paagældende Bestemmelse har faaet, og under de Forhandlinger, der fandt Sted ved Rigsdagssamlingens Slutning, blev jeg bekendt med, at dette var det eneste Punkt, hvor Bankerne føler sig trykkede af det nye Banklovsforslag. Jeg har under mine Forhandlinger dels med de københavnske Banker, dels med Provinsbankerne erklæret mig villig til, hvis der maatte være noget Ønske ogsaa i Rigsdagen under den fortsatte Behandling af Sagen om paa dette Punkt at foretage en Ændring, da at medvirke til at finde en saadan ny Formulering, som naturligvis paa den anden Side ikke kan fjerne den Realitet, som ligger bag: at en Bank ikke uden videre kan udbetale Udbytte, naar den ikke har foretaget de fornødne Afskrivninger. Der vil altsaa ikke fra min Side komme nogen Vanskelighed for at finde en anden og for Bankerne mindre udæskende Form end den, man gør gældende indeholdes i den foreliggende § 13. Dette vil jo under de videre Drøftelser —